មាតិកា

អារម្ភកថា
សេចក្ដីសម្រេចស្ដីពីគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់អនុវត្តការចូលរួមរបស់កុមារ.... ៣
ប្រការ ១ ៖ គោលបំណងនៃគោលការណ៍ណែនាំ ៣
តើកុមារជាអ្នកណា? ៤
ប្រការ ២ ៖ និយមន័យនៃការចូលរួមរបស់កុមារ ៤
ប្រការ ៣ ៖ សារៈសំខាន់នៃការចូលរួមរបស់កុមារ ៤
ប្រការ ៤ ៖ កម្រិតនៃការចូលរួមរបស់កុមារ ៤
ប្រការ ៥ ៖ គោលការណ៍សំខាន់ៗនៃការចូលរួមរបស់កុមារ ៥
គោលការណ៍ដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់កុមារ ៥
គោលការណ៍ផ្ដល់ព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដល់កុមារ ៥
គោលការណ៍គោរពទស្សនៈរបស់កុមារ ៦
គោលការណ៍ឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ ៦
ការគាំទ្រពីមនុស្សពេញវ័យ ៦
គោលការណ៍សុវត្ថិភាពសម្រាប់កុមារ ៦
គោលការណ៍ការរួមបញ្ចូល និងការមិនរើសអើង ៦
ប្រការ ៦ ៖ នៅពេលណាត្រូវឱ្យកុមារចូលរួម ៧
តើត្រូវឱ្យកុមារចូលរួមយ៉ាងដូចម្ដេច ៧
ដំណាក់កាលមុនព្រឹត្តិការណ៍ ៧
ជំហានទី ១៖ គោលបំណងដ៏ច្បាស់លាស់ ៧
ជំហានទី ២៖ ការចែករំលែកព័ត៌មាន ៧
ជំហានទី ៣៖ ការជ្រើសរើសតំណាងរបស់កុមារ ៨
ហានទី ៤៖ ទីកន្លែង ៨
ជំហានទី ៥៖ ភាសា និងលំហូរនៃការពិភាក្សា ៨
ជំហានទី ៦៖ ក្រុមគាំទ្រ ៨
ជំហានទី ៧៖ ការយល់ព្រម និងការវាយតម្លៃហានិភ័យ . ៩

ជំហានទី ៨៖ ការធ្វើដំណើរ និងការស្នាក់នៅ ៩
ជំហានទី ៩៖ អ្នកមើលថែទាំកុមារ ៩
ជំហានទី ១០៖ ការស្លៀកសម្លៀកបំពាក់សមស្រប ៩
ដំណាក់កាលក្នុងអំឡុងព្រឹត្តិការណ៍ ៩
ជំហានទី ១៖ ការរៀបចំកន្លែងអង្គុយ ១០
ជំហានទី ២៖ ការសម្របសម្រួលការពិភាក្សា ១០
ជំហានទី ៣៖ ឱកាសស្មើគ្នា ១០
ជំហានទី ៤៖ ការផ្តល់យោបល់ជាវិជ្ជមានត្រឡប់ទៅវិញ ១០
ជំហានទី ៥៖ ការគោរពគ្នាទៅវិញទៅមក ១១
ជំហានទី ៦៖ ភាសា ១១
ជំហានទី ៧៖ ការគាំទ្រ ១១
ដំណាក់កាលក្រោយព្រឹត្តិការណ៍ ១១
ការរៀបចំបញ្ជីសម្រាប់ផ្ទៀងផ្ទាត់ ១១
ប្រការ ៧ ៖ ការទុកជានិរាករណ៍ ១២
ប្រការ ៨ ៖ ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលជាសមាជិក ១២
ឧបសម្ព័ន្ធទី ១៖ ទម្រង់នៃការព្រមព្រៀងសម្រាប់កុមារ ១៣
ឧបសម្ព័ន្ធទី ២៖ ទម្រង់នៃការវាយតម្លៃ និងការកាត់បន្ថយហានិភ័យ ១៤
ឧបសម្ព័ន្ធទី ៣៖ ទម្រង់នៃការព្រមព្រៀងរបស់ឪពុកម្តាយ ១៥
ឧបសម្ព័ន្ធទី ៤៖ តួនាទីរបស់អ្នកមើលថែទាំកុមារ ១៦
ឧបសម្ព័ន្ធទី ៥៖ មាត្រាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការចូលរួមរបស់កុមារ ..១៨
ឧបសម្ព័ន្ធទី ៦៖ វិធីសាស្រ្ត ១៩
ឯកសារយោង.. ២០

អារម្ភកថា

ដើម្បីជាឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ កម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ នៅថ្ងៃទី១៥ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩២ ហើយរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ១៩៩៣ បានចែងថា រដ្ឋធានារក្សាការពារសិទ្ធិរបស់កុមារដូចមានចែងក្នុងអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារនេះជាពិសេសសិទ្ធិមានជីវិតរស់នៅ សិទ្ធិទទួលបានការអប់រំរៀនសូត្រ សិទ្ធិត្រូវបានទទួលការគាំពារក្នុងស្ថានការណ៍មានសង្គ្រាម និងការការពារប្រឆាំងនឹងអាជីវកម្មសេដ្ឋកិច្ច ឬកាមគុណលើកុមារ។ រដ្ឋគាំពារប្រឆាំងនឹងការងារទាំងឡាយដែលអាចធ្វើឱ្យខូចដល់ការអប់រំ និងការរៀនសូត្ររបស់កុមារ ឬដែលនាំឱ្យអន្តរាយដល់សុខភាព ឬសុខុមាលភាពរបស់កុមារ។ ដើម្បីជាឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារផងដែរ កម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញាអន្តរជាតិមួយចំនួនទៀតជាបន្តបន្ទាប់ ដូចជា អនុសញ្ញារបស់អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិលេខ១៣៨ ស្តីពីអាយុអប្បបរមាសម្រាប់ចូលធ្វើការ អនុសញ្ញាលេខ១៨២ ស្តីពីការហាមប្រាម និងសកម្មភាពបន្ទាន់សម្រាប់ការលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ពិធីសារបន្ថែមចំនួនពីរនៃអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារអំពីការចូលរួមរបស់កុមារនៅក្នុងជម្លោះប្រដាប់អាវុធ និងអំពីការជួញដូរកុមារ ការធ្វើពេស្យាកម្មកុមារ និងរូបភាពអាសអាភាសកុមារ ពិធីសារស្តីពីការទប់ស្កាត់ ការបង្ក្រាប និងការដាក់ទណ្ឌកម្មការជួញដូរមនុស្សពិសេសស្ត្រី និងកុមារ និងអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីកិច្ចការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស។

ក្រោមការដឹកនាំប្រកបដោយគតិបណ្ឌិតរបស់**សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** បានធ្វើឱ្យប្រទេសកម្ពុជាទទួលបាននូវការរីកចម្រើនលើគ្រប់វិស័យ ក្នុងនោះវិស័យសុខុមាលភាពកុមារមានការរីកចម្រើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ដោយបានកំណត់ការងារ កុមារជាអាទិភាពនៅក្នុងកម្មវិធីនយោបាយរបស់ខ្លួន។ នៅក្នុងឱកាស

ទិវាកុមារ អន្តរជាតិ១មិថុនាលើកទី៦៤ និងទិវាប្រឆាំងពលកម្មកុមារ១២ មិថុនា និងទិវាកុមារកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៣ **សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** បានផ្តល់នូវ អនុសាសន៍ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ "ដើម្បីផ្តល់នូវឱកាសដល់កុមារក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ពួកគេក្នុងការចូលរួមក្នុងវេទិកានៅគ្រប់កម្រិតទាំងមូលដ្ឋាន ថ្នាក់ជាតិនិងតំបន់។រាល់មតិយោបល់របស់កុមារត្រូវបានយកមកពិចារណា និងដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងផែនការសកម្មភាពនានាសម្រាប់អភិវឌ្ឍសិទ្ធិកុមារ។ ការជំរុញឱ្យកុមារចូលរួមគឺ យើងអាចដោះស្រាយបញ្ហារបស់ពួកគេកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។ នៅក្នុងអត្ថន័យនេះ ប្រសិនបើមានការរំលោភបំពានសិទ្ធិកុមារដូចជាការបោះបង់ចោលការសិក្សា ឬការកេងប្រវ័ញ្ចកុមារ ការរាយការណ៍ពីបញ្ហានេះកាន់តែលឿនពីកុមារដល់អាជ្ញាធរក្នុងការឆ្លើយតបទាន់ពេលវេលា និងមានប្រសិទ្ធភាព។ ជាមួយគ្នាផងដែរ ក្រសួងកិច្ចការនារីកំពុងសហការ ជាមួយដៃគូរអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីពន្លឿនការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងវាយតម្លៃពីការរំលោភបំពានកុមារ ក្នុងការឆ្លើយតបឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។"

យោងតាមខ្លឹមសារនៃអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ជាពិសេសមាត្រា ១២ ១៣ ១៥ ១៧ និង ៤២ បានលើកឡើងអំពីតួនាទីយ៉ាងសំខាន់របស់រដ្ឋជាភាគី ដែលត្រូវធានាចំពោះកុមារនូវឱកាស ក្នុងការសម្តែងមតិ និងទទួលបានព័ត៌មាន និងសិទ្ធិជួបជុំដោយសន្តិវិធី។ ការលើកកម្ពស់ការចូលរួមរបស់កុមារ គឺផ្តល់ឱកាសឱ្យកុមារបានចូលរួមធ្វើគោលការណ៍សម្រេចចិត្ត ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការជាក់ស្តែងលើបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារ ព្រោះមានតែកុមារទេដែលដឹងពីស្ថានភាព របស់ខ្លួនគេច្បាស់លាស់ជាងអ្នកដទៃ។ ហេតុនេះហើយបានជាក្រសួង ស្ថាប័ន ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិ និងអន្តរជាតិ ចូលរួមបង្កើតឱ្យមានក្លឹបចលនាយុវជន ឬកុមារជាច្រើនទៀតដូចជា ចលនាយុវជនកាកបាទក្រហមកម្ពុជា និងកាយរិទ្ធិកម្ពុជា ក្លឹបកុមារនៅតាមសាលារៀន បណ្តាញកុមារតស៊ូមតិ ចលនាកុមារនិងយុវជន

កម្ពុជាដើម្បីសិទ្ធិកុមារ ដែលពួកគេ ក្លាយជាចលនាយុវជន ឬកុមារឈានមុខនៅក្នុងសង្គម និងបានចូលរួមវេទិកាថ្នាក់មូលដ្ឋាន ថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់តំបន់ និងអន្តរជាតិ។

សេចក្តីសម្រេចស្តីពីគោលការណ៍ណែនាំ សម្រាប់អនុវត្តការចូលរួមរបស់កុមារជាជំហានថ្មី នៃការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការចូលរួមរបស់កុមារក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិកុមារ។ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារមានជំនឿយ៉ាងមុតមាំថា សេចក្តីសម្រេចនេះជាឧបករណ៍មួយសម្រាប់ ក្រសួង ស្ថាប័ន អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានពាក់ព័ន្ធគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ និងអង្គការពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយប្រើប្រាស់ជាប្រយោជន៍ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ជំរុញការចូលរួមរបស់កុមារក្នុងការបញ្ចេញមតិ និងការព្រួយបារម្ភ នៅក្នុងការងារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពួកគេ និងជំរុញការអនុវត្តសិទ្ធិចូលរួមរបស់កុមារនេះកាន់តែប្រសើរឡើង។

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះក្រុមការងារអគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ អង្គការភ្លែនអន្តរជាតិកម្ពុជា អង្គការ Save the Children និង សម្ពន្ធអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដើម្បីសិទ្ធិកុមារ ដែលបានផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងបច្ចេកទេសដល់ការរៀបចំឯកសារដ៏មានសារៈសំខាន់ ហើយសង្ឃឹមថាសេចក្តីសម្រេចនេះនឹងត្រូវបានអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ក្នុងការលើកកម្ពស់សិទ្ធិចូលរួមដើម្បីជាឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារគ្រប់ៗរូប។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៤

ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ

វង សូត

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ

លេខ:០១៨ ក.ជ.ក.

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី២៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៤

សេចក្តីសម្រេច
ស្តីពី
គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់អនុវត្តការចូលរួមរបស់កុមារ
ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២០៩/១២០១ ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៩ ស្តីពីការបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ
- យោងតាមអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ដែលក្រុមប្រឹក្សាជាតិជាន់ខ្ពស់បានចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩២ និងត្រូវបានផ្តល់សច្ចាប័ន នៅថ្ងៃទី១៥ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩២
- យោងតាមពិធីសារបន្ថែម នៃអនុសញ្ញាស្តីពីការចូលរួមរបស់កុមារ

នៅក្នុងជម្លោះប្រដាប់អាវុធ និងពិធីសារបន្ថែមស្តីពីការជួញដូរកុមារ ការធ្វើពេស្យាកម្មកុមារ និងរូបភាពអាសអាភាសកុមារ ដែលរដ្ឋសភាបានផ្តល់សច្ចាប័ននៅថ្ងៃទី ០២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០២

- យោងតាមសារាចរណែនាំរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ស្តីពីការអនុវត្តអនុសាសន៍របស់គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិកុមារនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២

សម្រេច

ប្រការ ១.-

គោលបំណងនៃគោលការណ៍ណែនាំ

គោលការណ៍ណែនាំនេះបង្កើតឡើងដើម្បីជួយមនុស្សពេញវ័យដែលធ្វើការងារពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារនៅគ្រប់ស្ថាប័នរួមមាន រាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល អង្គការអន្តរជាតិ និងសហគមន៍ ក្នុងគោលបំណងលើកកម្ពស់ការចូលរួមរបស់កុមារប្រកបដោយគុណភាពនៅថ្នាក់អន្តរជាតិ ថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

គោលការណ៍ណែនាំផ្តល់នូវគន្លឹះ និងជំហាន ដើម្បីធ្វើការសម្របសម្រួលការចូលរួមរបស់កុមារបានបញ្ចេញនូវទស្សនៈរបស់ខ្លួនបានល្អនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំសិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ ឬនៅក្នុងដំណើរការនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេចផ្សេងៗ។ គោលការណ៍ណែនាំនេះនឹងណែនាំអ្នកប្រើប្រាស់ឱ្យចេះបែងចែកការសម្របសម្រួលជា ៣ ដំណាក់កាល រួមមានដំណាក់កាលមុនព្រឹត្តិការណ៍ដំណាក់កាលក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ និងដំណាក់កាលក្រោយព្រឹត្តិការណ៍ដែលកុមារចូលរួម។

តើកុមារជាអ្នកណា?

យោងតាមក្រមរដ្ឋប្បវេណីកម្ពុជាឆ្នាំ ២០០៧ និងអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ កុមារគឺជាមនុស្សគ្រប់រូប ដែលមានអាយុក្រោម ១៨ឆ្នាំ។

ប្រការ ២.~

និយមន័យនៃការចូលរួមរបស់កុមារ

ការចូលរួមរបស់កុមារ ត្រូវបានផ្តល់និយមន័យទៅតាមបរិបទខុសៗគ្នានៃក្រុមមនុស្សដែលធ្វើការងារពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារ។ នៅក្នុងបរិបទនៃគោល-ការណ៍ណែនាំនេះការចូលរួមរបស់កុមារសំដៅលើការផ្តល់ឱកាសដល់កុមារក្នុងការចែករំលែកទស្សនៈរបស់ពួកគេ នៅក្នុងដំណើរការនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេចផ្សេងៗលើបញ្ហាទាំងឡាយដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ពួកគេ។

(សូមអានមាត្រាដែលពាក់ព័ន្ធស្តីពីការចូលរួមរបស់កុមារនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ៥)

ប្រការ ៣.~

សារៈសំខាន់នៃការចូលរួមរបស់កុមារ

ការចូលរួមរបស់កុមារ គឺជាដំណើរការរៀនសូត្រមួយសម្រាប់កុមារក្នុងការអភិវឌ្ឍ និងរៀបចំខ្លួនរបស់ពួកគេមុនក្លាយជាមនុស្សពេញវ័យ និងក្លាយជាប្រជាពលរដ្ឋដ៏សកម្មមានសមត្ថភាព និងចេះប្រាស្រ័យទាក់ទងក្នុងសង្គម។ ការចូលរួមរបស់កុមារជាមធ្យោបាយធ្វើឱ្យកុមារទទួលបានសិទ្ធិផ្សេងៗទៀតដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ។ ការចូលរួមរបស់កុមារធ្វើឱ្យអ្នក ដែលធ្វើការងារពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារមានការយល់ដឹងកាន់តែប្រសើរអំពីតម្រូវការ និងផលប្រយោជន៍ របស់កុមារដើម្បីឆ្លើយតបឱ្យបានកាន់តែល្អប្រសើរ។ កុមារបានដឹងអំពីជីវិតរបស់ពួកគេ ហើយពួក គេមានគំនិតអារម្មណ៍និងទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ ការចូលរួមរបស់កុមារ គឺជាវិធីសាស្ត្រមួយក្នុងការកសាងនូវការគោរពខ្លួនឯង និងអ្នកដទៃ ទំនុកចិត្តមកលើខ្លួនឯងនិងភាពជាអ្នកដឹកនាំសម្រាប់កុមារ។

ប្រការ ៤.~

កម្រិតនៃការចូលរួមរបស់កុមារ

ការចូលរួមរបស់កុមារមានច្រើនកម្រិត។ការចូលរួមរបស់កុមារនៅក្នុងគោលការណ៍ណែនាំ នេះផ្តោតទៅលើការចូលរួមរបស់កុមារតែ២កម្រិតប៉ុណ្ណោះ រួមមាន៖ កម្រិតទី១គឺ ការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយកុមារ និងកម្រិតទី២គឺ មនុស្សពេញវ័យសហការជាមួយកុមារក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចរួមគ្នា។

កម្រិតទី១ ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយកុមារ ៖ មានន័យថា មនុស្សពេញវ័យពិភាក្សាជាមួយកុមារ ដើម្បីស្វែងរកទស្សនៈកុមារពាក់ព័ន្ធនឹងជីវិត និងបទពិសោធន៍របស់កុមារ។ នៅក្នុងកម្រិតនេះ មនុស្សធំមានគំនិតផ្តួចផ្តើមរួចហើយ និងបានដឹកនាំចាត់ចែងនៅក្នុងដំណើរការពិគ្រោះយោបល់បន្ទាប់មក មនុស្សធំត្រូវស្តាប់ និងទទួលយកទស្សនៈរបស់កុមារមកដាក់ជារបៀបវារៈ និងផែនការសកម្មភាពរបស់ខ្លួន។

កម្រិតទី២ ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចរួមគ្នា ៖ មានន័យថា មនុស្សពេញវ័យមានគំនិតផ្តួចផ្តើម ឬកុមារមាន គំនិតផ្តួចផ្តើម ក៏ប៉ុន្តែមនុស្សពេញវ័យ និងកុមារត្រូវពិភាក្សានូវគំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនោះជាមួយគ្នា និងធ្វើសេចក្តីសម្រេចរួមគ្នាក្នុងភាពជាដៃគូដោយគិតពីឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ និងមានការគោរពគ្នាទៅវិញទៅមក។ កុមារ និង មនុស្សពេញវ័យឯកភាពគ្នាលើតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាក្នុងការអនុវត្ត និងចាត់ចែងនូវគំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនោះ។ កុមារ និងមនុស្សពេញវ័យដែលចូលរួមនៅក្នុងការពិភាក្សាគំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនោះ គឺជាម្ចាស់លើលទ្ធផលនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនោះ។

ប្រការ ៥.-

គោលការណ៍សំខាន់ៗការចូលរួមរបស់កុមារ ដែលត្រូវអនុវត្តនៅពេលធ្វើការជាមួយកុមារនៅគ្រប់សកម្មភាពមានដូចខាងក្រោម៖

គោលការណ៍ដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់កុមារ

ការចូលរួមរបស់កុមារ ត្រូវតែជាការចូលរួមតាមការស្ម័គ្រចិត្ត និងមិនមានការបង្ខិតបង្ខំទៅលើកុមារណាម្នាក់ឡើយ។ កុមារអាចជ្រើសរើសដោយសេរីដើម្បីចូលរួម ឬមិនចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការចូលរួមនេះ ព្រមទាំងមានឱកាសដកខ្លួនពីសកម្មភាពបានគ្រប់ពេលវេលាបើពួកគេចង់ដោយមានការផ្តល់ព័ត៌មានជាមុនដល់អ្នកសម្របសម្រួល។ ការចូលរួមរបស់កុមារមិនគួរធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរទៅលើការងារដទៃទៀតរបស់កុមារឡើយ ដូចជាពេលវេលាសិក្សា សកម្មភាពនៅផ្ទះ ពេលវេលាលេងកម្សាន្ត ។ល។

គោលការណ៍ផ្តល់ព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដល់កុមារ

កុមារគួរទទួលបាននូវព័ត៌មានដ៏ពេញលេញ និងងាយយល់អំពីប្រវត្តិគោលបំណង និងលទ្ធផលដែលអាចកើតឡើងនៃព្រឹត្តិការណ៍នានាដែលខ្លួនចូលរួម នៅក្នុងដំណើរការនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេចថាខ្លួននឹងចូលរួម ឬមិនចូលរួម។ ព័ត៌មាននេះរួមមានហានិភ័យ ដែលអាចកើតមានឡើងនៅក្នុងដំណើរការ ដូចជាគ្រោះថ្នាក់ពេលធ្វើដំណើរ។ល។ ក្រោយពីព្រឹត្តិការណ៍បានបញ្ចប់គេគួរតែប្រាប់កុមារអំពីលទ្ធផលនៃព្រឹត្តិការណ៍នោះឱ្យកុមារបានដឹងផង។

គោលការណ៍គោរពទស្សនៈរបស់កុមារ

ការចូលរួមរបស់កុមារគួរមានការរៀបចំ ឬមានដំណើរការសម្រាប់ឱ្យកុមារបញ្ចេញនូវទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេដោយសេរី នៅក្នុងការពិភាក្សាលើបញ្ហានានាពាក់ព័ន្ធនឹងជីវិតរបស់កុមារ ហើយពួកគេត្រូវមានការគោរពចំពោះគំនិតរបស់ពួកគេផងដែរ។ មនុស្សពេញវ័យក៏អាចលើកនូវគំនិតរបស់

ខ្លួនមកពិភាក្សាជាមួយកុមារក្នុងករណីចាំបាច់ ហើយកុមារជាអ្នកផ្តល់មតិត្រឡប់ និងយល់ព្រម។

គោលការណ៍ឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ

លទ្ធផលនៃការចូលរួមរបស់កុមារ ត្រូវបម្រើឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលទាំងឧត្តមប្រយោជន៍រយៈពេលខ្លីនិងឧត្តមប្រយោជន៍រយៈពេលវែង។ ប្រសិនបើ មិនអាចធ្វើបានទេនោះ គេមិនគួរឱ្យកុមារចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការនោះទេ។

ដំណើរការនៃការចូលរួមរបស់កុមារ មិនគួរធ្វើឱ្យខូចប្រយោជន៍ដល់ការអប់រំ សកម្មភាពកម្សាន្តជាមួយមិត្តភក្តិ និងការងារសម្រាប់គ្រួសាររបស់កុមារ និងដាក់បន្ទុកបន្ថែមដល់កុមារឡើយ។

ការគាំទ្រពីមនុស្សពេញវ័យ

មនុស្សពេញវ័យត្រូវផ្តល់នូវការគាំទ្ររបស់ខ្លួនគ្រប់ពេលវេលាទាំងអស់ដល់ការចូលរួមរបស់កុមារទាំងមុនព្រឹត្តិការណ៍ ក្នុងអំឡុងពេលព្រឹត្តិការណ៍ និងក្រោយព្រឹត្តិការណ៍។មនុស្សពេញវ័យគួរធ្វើឱ្យប្រាកដថាកុមារទទួលបាននូវព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់អំពីប្រធានបទនានានៃការពិភាក្សា។ មនុស្សពេញវ័យគួរធ្វើឱ្យប្រាកដថា កុមារមានការយល់ដឹងពេញលេញនូវព័ត៌មានបែបនោះ។ មនុស្សពេញវ័យគួរធ្វើឱ្យប្រាកដថា កុមារមានការយល់ដឹងអំពីដំណើរការនៃការពិភាក្សា ដើម្បីឱ្យកុមារអាចបញ្ចេញនូវគំនិតរបស់ខ្លួន ដោយការជឿទុកចិត្ត និងប្រកបដោយអត្ថន័យ និងចំពេលវេលា។ ឯកសារសម្រាប់អាន និងភាសានិយាយគួរធ្វើឱ្យមានលក្ខណៈងាយស្រួលយល់សម្រាប់កុមារ ហើយបរិយាកាសពិភាក្សាគួរមានលក្ខណៈស្និទ្ធស្នាលគ្មានគំនាប និងមិនបង្ហាញនូវការធ្វើឱ្យកុមារភ័យខ្លាចឡើយ។

គោលការណ៍សុវត្ថិភាពសម្រាប់កុមារ

កុមារគួរត្រូវបានការពារ ហើយសន្តិសុខរបស់ពួកគេត្រូវបានធានាទាំងមុនពេលក្នុងអំឡុងពេល និងក្រោយពេលនៃព្រឹត្តិការណ៍។ ត្រូវមានការវាយតម្លៃអំពីហានិភ័យ ដើម្បីមានវិធានការទប់ស្កាត់ ក្នុងការធានាសុវត្ថិភាពដល់កុមារ។

គោលការណ៍ការរួមបញ្ចូល និងការមិនរើសអើងចំពោះកុមារ

នៅពេលធ្វើការប្រមូលទស្សនៈរបស់កុមារ ត្រូវប្រាកដថាទស្សនៈរបស់កុមារគ្រប់ប្រភេទ ដូចជាទស្សនៈរបស់កុមារា ឬទាំងទស្សនៈរបស់កុមារី កុមារមិនចូលសាលារៀន កុមារកំពុងធ្វើការ កុមារពិការ កុមារមានផ្ទុកមេរោគអេដស៍ កុមារក្រុមជនជាតិភាគតិច កុមារនៅតំបន់ដាច់ស្រយាល កុមាររស់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំ និងមណ្ឌលកែប្រែត្រូវបានបញ្ចូល។ល។

ប្រការ ៦.-

ពេលវេលាដែលត្រូវឲ្យកុមារចូលរួម

កុមារត្រូវការពេលវេលាច្រើនដើម្បីធ្វើការអភិវឌ្ឍនូវបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ខ្លួនដើម្បីក្លាយជាប្រជាពលរដ្ឋដែលមានសមត្ថភាព និងមានប្រសិទ្ធភាព។ ដូច្នេះ គេគួរឱ្យកុមារចូលរួមនៅក្នុងការពិភាក្សា ឬការពិគ្រោះយោបល់ណា ដែលសេចក្តីសម្រេចផ្សេងៗធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់កុមារ និងជីវិតរបស់កុមារ។ ប្រសិនបើមិនប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍កុមារទេនោះ កុមារមិនគួរត្រូវបានរំខានឡើយ។

តើត្រូវឱ្យកុមារចូលរួមយ៉ាងដូចម្តេច?

ដើម្បីជួយកុមារឱ្យបានបញ្ចេញនូវគំនិត ឬមតិយោបល់របស់ខ្លួនទៅលើបញ្ហានានា ដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយពួកគេ អ្នកប្រតិបត្តិទាំងអស់ត្រូវតែអនុវត្តតាមគោលការណ៍សំខាន់ៗខាងលើ។ អ្នកប្រតិបត្តិគួររៀបចំការចូលរួមរបស់កុមារជា ៣ ដំណាក់កាលផ្សេងៗគ្នា គឺដំណាក់កាលមុនព្រឹត្តិការណ៍ក្នុងអំឡុងព្រឹត្តិការណ៍ និងក្រោយព្រឹត្តិការណ៍ (ព្រឹត្តិការណ៍រួមមានវេទិកាសន្និសីទ

សិក្ខាសាលាកិច្ចប្រជុំ ការបណ្តុះបណ្តាលកិច្ចពិភាក្សា។ល។) ដែលកុមារចូលរួម ដូចខាងក្រោម៖

ដំណាក់កាលមុនព្រឹត្តិការណ៍

គឺជាដំណាក់កាលរៀបចំ ឬដំណាក់កាលនៃការធ្វើផែនការ អ្នកប្រតិបត្តិត្រូវអនុវត្តតាមជំហាន ដូចខាងក្រោម៖

ជំហានទី ១៖ គោលបំណងច្បាស់លាស់

អ្នកប្រតិបត្តិ ត្រូវយល់ឱ្យច្បាស់អំពីមូលហេតុដែលត្រូវឱ្យកុមារចូលរួម ឬមូលហេតុដែលមិនត្រូវឱ្យកុមារចូលរួមនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ដូចជា កិច្ចប្រជុំធ្វើផែនការឃុំ/សង្កាត់ កិច្ចប្រជុំស្តីពីការគ្រប់គ្រងសាលារៀនសិក្ខាសាលាថ្នាក់ជាតិឬថ្នាក់អន្តរជាតិស្តីពីការធ្វើផែនការ ការរៀបចំច្បាប់ និងគោលនយោបាយជាដើម។ ត្រូវដឹងថាព្រឹត្តិការណ៍នោះពាក់ព័ន្ធជាមួយកុមារឬទេ? ប្រសិនបើមិនពាក់ព័ន្ធគឺមិនត្រូវឱ្យកុមារចូលរួមទេ។ តើយើងចង់ឱ្យកុមារធ្វើអ្វីខ្លះ? តើយើងចង់ទទួលបានអ្វីខ្លះពីការចូលរួមរបស់កុមារ? តើនឹងមានហានិភ័យអ្វីខ្លះកើតឡើងចំពោះកុមារនៅពេលដែលកុមារចូលរួម?

ជំហានទី ២៖ ការចែករំលែកព័ត៌មាន

នៅក្នុងករណីដែលព្រឹត្តិការណ៍នោះ មានការពាក់ព័ន្ធជាមួយកុមារ អ្នកប្រតិបត្តិគួរចែករំលែកនូវព័ត៌មានអំពីព្រឹត្តិការណ៍នោះជាមួយកុមារ ឬក្រុមកុមារជាមុនដើម្បីឱ្យពួកគេធ្វើការពិចារណា និងត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ចូលរួម។ ព័ត៌មានទាំងនោះ គួរតែជាព័ត៌មានលម្អិតគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់កុមារក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ សំណួរគន្លឹះមានដូចជាតើការពិភាក្សាមានគោលបំណង និងប្រធានបទអ្វីខ្លះ? តើព្រិត្តិការណ៍នេះទាក់ទងនឹងសិទ្ធិកុមារ ឬបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយកុមារឬទេ? តើព្រឹត្តិការណ៍នោះមានដំណើរការយ៉ាងដូចម្តេច? តើលទ្ធផលនៃព្រឹត្តិការណ៍នោះនឹងផ្តល់ផលប្រយោជន៍អ្វីខ្លះដល់កុមារ?

ជំហានទី ៣៖ ការជ្រើសរើសតំណាងកុមារ

នៅក្នុងការជ្រើសរើសតំណាងកុមារសម្រាប់ចូលរួមនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ អ្នកប្រតិបត្តិគួរតែពិចារណានូវកត្តាដូចខាងក្រោម៖

ការចូលរួមដោយស្ម័គ្រចិត្ត៖ ត្រូវប្រាកដថា កុមារស្ម័គ្រចិត្តយ៉ាងពេញលេញចូលរួមនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ ដោយមានការព្រមព្រៀងបន្ទាប់ពីបានពន្យល់រួចរាល់ ដែលការចូលរួមរបស់ពួកគេមិនមានការបង្ខិតបង្ខំឡើយ។

ភាពជាតំណាងដ៏ល្អ៖ ភាពជាតំណាងដ៏ល្អនៅក្នុងន័យនេះ គឺសំដៅលើតំណាងមកពីក្រុមផ្សេងៗរបស់កុមារមានកុមារា ឬកុមារី។ ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបានការជ្រើសរើសតំណាងរបស់កុមារគួរធ្វើការជ្រើសរើសយកកុមារពីក្រុមកុមារផ្សេងៗដូចជា កុមារកំពុងសិក្សា កុមារក្រៅសាលា កុមារធ្វើការ កុមារពិការ កុមារមានផ្ទុកមេរោគអេដស៍ កុមារនៃក្រុមជនជាតិភាគតិចកុមារអនាថា កុមាររស់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំ និងមណ្ឌលកែប្រែ។ល។

ជំហានទី ៤៖ ទីកន្លែង

អ្នកប្រតិបត្តិត្រូវបាក្រដថា ព្រឹត្តិការណ៍នោះនឹងត្រូវបានរៀបចំនៅក្នុងទីកន្លែងមួយដែលមានសុវត្ថិភាព និងមានលក្ខណៈមិត្តភាពសម្រាប់កុមារ។ ឧទាហរណ៍ ទីកន្លែងមិនគួរនៅក្បែរផ្លូវ ឬនៅក្រោមអគារចាស់ៗដែលអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់កុមារ។ ទីកន្លែងគួរតែអំណោយផលដល់កុមារពិការហើយបើអាចធ្វើទៅបានទីកន្លែងនោះ គួររៀបចំឱ្យមានការរក្សាភាពជាឯកជនសម្រាប់កុមារី និងកុមារាក្នុងការសម្តែងទស្សនៈរបស់ពួកគេដោយសេរីមិនមានការរំខានអ្វីទាំងអស់។

ជំហានទី ៥៖ ភាសា និងលំហូរនៃការពិភាក្សា

អ្នកប្រតិបត្តិត្រូវពិចារណាអំពីភាសាដែលប្រើប្រាស់នៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍/សិក្ខាសាលានោះ។ ត្រូវប្រើប្រាស់ភាសា ឬពាក្យពេចន៍ដើម្បីឱ្យកុមារងាយយល់ និងចាប់បាននូវការពិភាក្សានៅពេលដែលពួកគេចូលរួម។ លំហូរនៃការពិភាក្សា គួររៀបចំតាមវិធីមួយដែលមិនមានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាច និងមានផាសុកភាពក្នុងការចូលរួមសម្តែងមតិរបស់ពួកគេ។

ក្នុងករណីការពិភាក្សាមិនមែនជាភាសាខ្មែរ អ្នកប្រតិបត្តិគួររៀបចំអ្នកបកប្រែភាសាសម្រាប់កុមារ។

ជំហានទី ៦៖ ក្រុមគាំទ្រលើកទឹកចិត្ត

ដើម្បីសម្របសម្រួលការចូលរួមរបស់កុមារឱ្យបានរលូននៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ អ្នកប្រតិបត្តិ គួរពិចារណាបង្កើតនូវក្រុមគាំទ្រលើកទឹកចិត្តមួយសម្រាប់កុមារ ហើយក្រុមគាំទ្រនេះត្រូវត្រៀម ដើម្បីជួយដល់កុមារគ្រប់ពេលវេលាដើម្បីឱ្យកុមារអាចរៀបចំខ្លួន និងត្រៀមខ្លួនចូលរួមនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ ឬសកម្មភាពនោះដោយជាក់ស្តែង។

ក្នុងករណីការប្រមូលផ្តុំកុមារទៅក្រៅពីទីតាំងរបស់ពួកគេជំហានទី៧ ទី៨ ទី៩ និងទី១០ គួរត្រូវបានអនុវត្តតាម។

ជំហានទី ៧៖ ការយល់ព្រម និងការវាយតម្លៃហានិភ័យ

ក្នុងករណីដែលកុមារត្រូវធ្វើដំណើរចេញពីទីតាំងរបស់ពួកគេដើម្បីចូលរួមនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ អ្នកប្រតិបត្តិត្រូវសុំការយល់ព្រមពីកុមារ ឪពុកម្តាយ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលរបស់កុមារជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងត្រូវពិភាក្សាអំពីបញ្ហាហានិភ័យ និងវិធីកាត់បន្ថយហានិភ័យចំពោះកុមារ ដើម្បីទប់ស្កាត់ហានិភ័យណាមួយដែលអាចកើតឡើង។

(សូមអានទម្រង់នៃការយល់ព្រមនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី១ ទី២ និងទី៣)

ជំហានទី ៨៖ ការធ្វើដំណើរ និងការស្នាក់នៅ

ក្នុងករណីដែលកុមារត្រូវធ្វើដំណើរចេញពីទីតាំងរបស់ពួកគេ អ្នកប្រតិបត្តិត្រូវពិចារណា អំពីសុវត្ថិភាពរបស់កុមារពេលធ្វើដំណើរ។ ត្រូវធ្វើការជ្រើសរើសយកមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនកុមារ ដែលគួរឱ្យទុកចិត្ត។

សណ្ឋាគារ ឬផ្ទះសំណាក់ត្រូវធ្វើការជ្រើសរើសដោយប្រយ័ត្នប្រយែងសម្រាប់ការស្នាក់នៅ របស់កុមារ ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពដល់ពួកគេ។ មិនត្រូវឱ្យកុមារស្នាក់នៅកន្លែងដែលមានការប្រើប្រាស់ថ្នាំញៀន ការជួញដូរ និងការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ។ល។ ក្រមសីលធម៌ ឬច្បាប់ស្ដីពីកិច្ចការការពារកុមារត្រូវតែអនុវត្ត។

ជំហានទី ៩៖ អ្នកមើលថែទាំកុមារ

ក្នុងករណីដែលកុមារត្រូវធ្វើដំណើរចេញពីមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេ អ្នកប្រតិបត្តិត្រូវជ្រើសរើសអ្នកមើលថែទាំពួកគ ដើម្បីធ្វើឱ្យកុមារមានភាពកក់ក្ដៅ និងទំនុកចិត្ត។ ការជ្រើសរើសអ្នកមើលថែទាំកុមារត្រូវគិតគូរសំខាន់អំពីភេទ និងអាយុ។ អ្នកមើលថែកុមារម្នាក់គួរថែទាំកុមារត្រឹមតែ ២ ឬ ៣នាក់ ដើម្បីពង្រឹងការមើលថែទាំឱ្យបានហ្មត់ចត់។

(សូមអានតួនាទីរបស់អ្នកមើលថែទាំកុមារដែលបានស្នើឡើងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី៣)

ជំហានទី ១០៖ ការស្លៀកសម្លៀកបំពាក់សមស្រប

ក្នុងករណីដែលមានសិក្ខាសាលាថ្នាក់ជាតិ ឬតំបន់អ្នកប្រតិបត្តិត្រូវប្រាកដថា កុមារមានសម្លៀកបំពាក់សមរម្យ ត្រូវពិចារណាអំពីសម្លៀកបំពាក់ប្រពៃណីសម្រាប់ព្រឹត្តិការណ៍តំបន់ និងអន្តរជាតិសម្រាប់ឱ្យកុមារយកទៅតាមខ្លួន។

ក្នុងករណីកុមារក្រីក្រដែលគ្មានលទ្ធភាព អ្នកប្រតិបត្តិត្រូវរៀបចំសម្លៀកបំពាក់ទាំងនោះសម្រាប់កុមារ។

ដំណាក់កាលក្នុងអំឡុងព្រឹត្តិការណ៍

នេះគឺជាដំណាក់កាលដ៏សំខាន់ ដែលកុមារបញ្ចេញនូវទស្សនៈ កង្វល់ ឬយោបល់របស់ខ្លួន លើបញ្ហាដែលប៉ះពាល់មកលើពួកគេ។ ដូច្នេះ អ្នកប្រតិបត្តិត្រូវសម្របសម្រួលសកម្មភាពនៃការពិភាក្សានៅក្នុងវិធីសាស្ត្រមួយ ដែលធ្វើឱ្យកុមារា និងកុមារីមានភាពក្លាហានអាចបញ្ចេញនូវទស្សនៈរបស់ខ្លួនដោយសេរី និងប្រកបដោយទំនុកចិត្ត។

ការសម្របសម្រួលដើម្បីឱ្យកុមារបានបញ្ចេញនូវទស្សនៈដោយសេរី នៅក្នុងអំឡុងពេលមាន ការពិភាក្សាត្រូវធ្វើឡើងតាមជំហានបន្តបន្ទាប់ដូចខាងក្រោម៖

ជំហានទី ១៖ ការរៀបចំកន្លែងអង្គុយ

អ្នកប្រតិបត្តិត្រូវរៀបចំបន្ទប់ប្រជុំ ឬទីកន្លែងប្រជុំ ដើម្បីកុំឱ្យកុមារមានអារម្មណ៍ភិតភ័យ ឬមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនអន់។ ឧទាហរណ៍ កុមារអាចចង់អង្គុយជាមួយកុមារគ្នាឯងជាជាងអង្គុយជាមួយ មនុស្សធំ។ ប្រសិនបើអាច សូមសាកសួរកុមារថាពួកគេចង់អង្គុយរបៀបយ៉ាងម៉េច។

ជំហានទី ២៖ ការសម្របសម្រួលការពិភាក្សា

អ្នកប្រតិបត្តិគួររៀបចំការពិភាក្សាក្នុងលក្ខណៈមួយដែលកុមារមិនមានអារម្មណ៍ភិតភ័យតែមានអារម្មណ៍ថាមានផាសុកភាព និងមានទំនុកចិត្តក្នុងការបញ្ចេញនូវទស្សនៈរបស់ខ្លួន។ ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបានសូមព្យាយាមបង្កើតសកម្មភាពសប្បាយៗដល់កុមារ។ ឧទាហរណ៍ ផ្តល់ឱកាសឱ្យកុមារធ្វើការពិភាក្សាក្នុងចំណោមកុមារគ្នាឯង ហើយឡើងរាយការណ៍មកក្រុមធំវិញ ឬក្នុងករណីខ្លះប្រសិនបើកុមារមានការភិតភ័យមិនហ៊ាននិយាយត្រូវប្រាប់ឱ្យកុមារបញ្ចេញគំនិតរបស់ខ្លួន តាមរយៈការសរសេរនៅលើក្រដាស ឬលើប័ណ្ណក្រដាស រួចហើយអ្នកសម្របសម្រួលអាចអានគំនិត ដែលកុមារបានសរសេរនៅលើប័ណ្ណទាំងនោះ។ កុមារអាចចូលរួមពិភាក្សាកាន់តែច្រើនប្រសិន

បើពួកគេស្ថិតនៅក្នុងក្រុមកុមារដែលមានភេទ អាយុ ឬប្រវត្តិដូចៗគ្នា (ឧ. កុមារីដែលធ្វើការមិនបានចូលរៀននៅសាលាអាចធ្វើការពិភាក្សាបានកាន់តែច្រើនប្រសិនបើពួកគេនៅជាមួយកុមារីដទៃទៀតដែលមានប្រវត្តិដូចគ្នា)។

តាមភាពចាំបាច់ អ្នកសម្របសម្រួលគួរប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រដែលមានការចូលរួម និងមានភាពច្នៃប្រឌិតដើម្បីលើកទឹកចិត្តឱ្យកុមារី និងកុមារាដែលមានអាយុ និងប្រវត្តិខុសៗគ្នាចូលរួមយ៉ាងសកម្ម។ ឧបករណ៍សម្រាប់ការចូលរួមមានដូចជា ផ្ទាំងរូបភាព ផ្ទាំងគំនូរ ឬវិធីសាស្ត្រច្នៃប្រឌិត ផ្សេងៗទៀតអាចរួមចំណែកក្នុងការជំរុញការចូលរួមរបស់កុមារ។

ជំហានទី ៣៖ ឱកាសស្មើគ្នា

នៅក្នុងពេលពិភាក្សា អ្នកប្រតិបត្តិត្រូវប្រាកដថា អ្នកចូលរួមជាកុមារទាំងអស់ត្រូវមានឱកាស ស្មើគ្នាក្នុងការសម្តែងនូវគំនិត ឬទស្សនៈរបស់ខ្លួនទៅលើបញ្ហាធំៗដូចគ្នានឹងមនុស្សពេញវ័យដែរ។ ត្រូវធានាឱ្យមានឱកាសចូលរួមផងដែរចំពោះកុមារដែលគេមិនសូវយកចិត្តទុកដាក់បំផុត រួមទាំងកុមារពិការ កុមារមកពីគ្រួសារក្រីក្របំផុត។ល។ ដើម្បីឱ្យពួកគេបានបញ្ចេញនូវទស្សនៈបទពិសោធន៍ និងលើកជាសំណើផ្សេងៗ។

ជំហានទី ៤៖ ការផ្តល់យោបល់ជាវិជ្ជមានត្រឡប់ទៅវិញ

អ្នកប្រតិបត្តិត្រូវលើកទឹកចិត្តកុមារឱ្យចូលរួមពិភាក្សាឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបានត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ និងកោតសរសើរដល់ពួកគេ ដោយផ្តល់នូវយោបល់ជាវិជ្ជមានត្រឡប់ទោះបី គំនិតរបស់ពួកគេមិនល្អអស្ចារ្យក៏ដោយ។ការផ្តល់យោបល់ជាវិជ្ជមានត្រឡប់នឹងលើកទឹកចិត្តឱ្យកុមារបញ្ចេញនូវទស្សនៈរបស់ខ្លួនកាន់តែច្រើនឡើង ព្រមទាំងកសាងនូវទំនុកចិត្តរបស់កុមារទៀតផង។ អ្នកប្រតិបត្តិ ឬអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវធ្វើការពន្យល់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ រួមទាំងការលើកទឹកចិត្តនៅពេលដែលគំនិតរបស់កុមារដែលបានលើកមកនោះមិនសមស្របក្នុងបរិបទខ្លះក៏ដោយ។

ជំហានទី ៥៖ ការគោរពគ្នាទៅវិញទៅមក

អ្នកប្រតិបត្តិត្រូវបង្កើតនូវបរិយាកាសឱ្យមានការគោរពគ្នាទៅវិញទៅមកនៅ ក្នុងការពិភាក្សាតាមរយៈការបង្កើតនូវវិធានផ្ទៃក្នុងសម្រាប់អនុវត្ត។ ឧទាហរណ៍ ត្រូវគោរពទស្សនៈរបស់អ្នកចូលរួម រួមទាំងកុមារផងដែរ មិនត្រូវលេងសើច ឬបន្តុះបង្អាប់អ្នកនិយាយទេ។ល។

ជំហានទី ៦៖ ភាសា

អ្នកប្រតិបត្តិ ឬអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវធ្វើឱ្យប្រាកដថា អ្នកចូលរួមទាំងអស់ ឬវាគ្មិនទាំងអស់ នឹងប្រើប្រាស់នូវភាសាសាមញ្ញសម្រាប់ធ្វើឱ្យកុមារយល់ ឬប្រើប្រាស់រូបភាព ឬផ្ទាំងគំនូរសម្រាប់កុមារ វ័យក្មេង ហើយត្រូវចៀសវាងការប្រើពាក្យបច្ចេកទេស ឬពាក្យគ្រាមភាសា។

ជំហានទី ៧៖ ការគាំទ្រ

ដូចដែលបានគ្រោងទុកនៅក្នុងដំណាក់កាលមុនព្រឹត្តិការណ៍ក្រុមគាំទ្រលើកទឹកចិត្តគួរមានវត្តមានដើម្បីជួយដល់កុមារ នៅពេលមានការពិភាក្សាក្នុងករណីកុមារត្រូវការជំនួយណាមួយ។

ក្នុងករណីដែលមានការដឹកជញ្ជូនកុមារចេញពីសហគមន៍ ត្រូវធានាថាកុមារ និងឪពុកម្តាយ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលរបស់កុមារអាចទំនាក់ទំនងគ្នាបាននៅពេលមានបញ្ហាបន្ទាន់។

ដំណាក់កាលក្រោយព្រឹត្តិការណ៍

នៅក្នុងដំណាក់កាលក្រោយព្រឹត្តិការណ៍ ឬក្រោយពីសកម្មភាពបានបញ្ចប់ អ្នកប្រតិបត្តិគួរផ្តោតលើ ៣ ចំណុចសំខាន់ៗដូចខាងក្រោម៖

១. ត្រូវធានាថា ឪពុកម្តាយ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលរបស់កុមារទទួលដំណឹងអំពីការវិលត្រឡប់មកវិញ នៃកូនរបស់ពួកគាត់ដោយសុវត្ថិភាព។

២. សកម្មភាពតាមដានបន្ត៖ ក្នុងករណីធ្វើការតាមដានបន្តអ្នកប្រតិបត្តិ

គួរលើកទឹកចិត្ត ឱ្យកុមារធ្វើការពិភាក្សាក្នុងចំណោមកុមារគ្នាឯង ដូចជាការចែករំលែកនូវលទ្ធផលដែលបានចូលរួមក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ដល់មិត្តភក្តិរបស់ខ្លួន ឬលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការពិភាក្សាច្រើនថែមទៀតជាមួយកុមារគ្នាឯងអំពីបញ្ហាធំៗជាដើម។

៣. ត្រូវធានាឱ្យមានគណនេយ្យភាពចំពោះកុមារ៖ ត្រូវផ្តល់យោបល់ត្រឡប់ និងប្រាប់កុមារ ដែលបានចូលរួមអំពីលទ្ធផលនៃការពិភាក្សា (ប្រសិនបើលទ្ធផលបានទទួលក្រោយពីចប់ការពិភាក្សា)។

ការរៀបចំបញ្ជីសម្រាប់ផ្ទៀងផ្ទាត់

- តើកុមារបានទទួលព័ត៌មានពេញលេញអំពីព្រឹត្តិការណ៍ដែរឬទេ?
- តើយើងមានតំណាងកុមារមកពីក្រុមផ្សេងៗដែរឬទេ?
- តើយើងមានក្រុមសម្រាប់គាំទ្រលើកទឹកចិត្តកុមារដែរឬទេ?
- តើយើងបានរៀបចំបរិយាកាសប្រកបដោយភាពស្និទ្ធស្នាលសម្រាប់កុមារនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ដែរឬទេ?
- តើយើងបានលើកទឹកចិត្តកុមារឱ្យរៀបចំផែនការតាមដានបន្តបន្ទាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍ដែរឬទេ?
- តើយើងបានគិតអំពីការធ្វើដំណើរនិងការស្នាក់នៅរបស់កុមារប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ដែរឬទេ?
- តើយើងបានឱ្យកុមារចុះហត្ថលេខាលើទម្រង់នៃការព្រមព្រៀងដែរឬនៅ?
- តើកុមារបានប្រគល់ទម្រង់នៃការវាយតម្លៃអំពីហានិភ័យដែរឬទេ?
- តើឪពុកម្តាយរបស់កុមារបានចុះហត្ថលេខាលើទម្រង់នៃការព្រមព្រៀងដែរឬទេ?
- តើអ្នកមើលថែកុមារបានចុះហត្ថលេខាលើទម្រង់នៃការព្រមព្រៀងដែរឬទេ?
- តើយើងបានរៀបចំសម្លៀកបំពាក់សមស្របសម្រាប់កុមារដែរឬទេ?

ប្រការ ៧.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយពីសេចក្តីសម្រេចនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

ប្រការ ៨.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ក្រុមការងារដើម្បីកុមារតាមក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិ អន្តរជាតិ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការងារកុមារទាំងអស់ មានភារកិច្ចអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចនេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ

វង សូត

ចម្លងជូន៖

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីប្រចាំការ
- ដូចប្រការ ៨
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ឧបសម្ព័ន្ធ ១៖ ទម្រង់នៃការព្រមព្រៀងសម្រាប់កុមារ

ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំឈ្មោះ (ឈ្មោះរបស់កុមារ).....................រស់នៅក្នុង............. ....(អាសយដ្ឋានរបស់កុមារ) បន្ទាប់ពីបានស្តាប់ការពន្យល់ដោយ (បុគ្គលិកអ្នករៀបចំកម្មវិធី/ជនបង្គោល)........................អំពីគោលបំណង និងដំណើរការនៃព្រឹត្តិការណ៍...........................ខ្ញុំ(ឈ្មោះកុមារ)................ បានព្រមព្រៀងចូលរួមនៅក្នុង (ឈ្មោះព្រឹត្តិការណ៍ /សកម្មភាព) ....ដែលរៀបចំដោយ (ឈ្មោះទីភ្នាក់ងាររៀបចំកម្មវិធី)......................... ....នៅឯ(ទីកន្លែង)..................................... ពីថ្ងៃទី (កាលបរិច្ឆេទនៃសិក្ខាសាលា/ព្រឹត្តិការណ៍)...........................ដែលមានកាលបរិច្ឆេទចេញដំណើរនៅថ្ងៃទី......................និងកាលបរិច្ឆេទមកដល់ថ្ងៃទី..................... គោលបំណងនៃការចូលរួមរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍/សកម្មភាពនោះគឺដើម្បី ....ការចូលរួមរបស់ខ្ញុំស្ថិតនៅក្រោមការមើលថែទាំ និងគាំទ្រដោយ (ឈ្មោះរបស់អ្នកមើលថែទាំកុមារ/ឈ្មោះរបស់បុគ្គលិកនៃទីភ្នាក់ងារដែលរៀបចំកម្មវិធី ឧ. បុគ្គលិកអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល /បុគ្គលិកឃុំ) ....រាល់ការចំណាយក្នុងការស្នាក់នៅចំណីអាហារ និងផ្សេងៗទៀតត្រូវបានទូទាត់ ដោយ (ឈ្មោះរបស់ទីភ្នាក់ងារ) ....ខ្ញុំបានដឹងអំពីហានិភ័យដែលអាចកើតឡើងនៅក្នុងការធ្វើដំណើរ និងនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍/សកម្មភាពនោះ។ ក្នុងករណីបន្ទាន់ឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំអាចធ្វើទំនាក់ទំនងមកខ្ញុំតាមលេខ (លេខទំនាក់ទំនងអ្នករៀបចំកម្មវិធី)........................។

ហត្ថលេខាកុមារ	ឈ្មោះកុមារ (សរសេរ)	កាលបរិច្ឆេទ

ឧបសម្ព័ន្ធទី ២៖ ទម្រង់នៃការវាយតម្លៃ និងការកាត់បន្ថយហានិភ័យ

ទម្រង់នេះសម្រាប់កុមារគិត និងពិភាក្សាជាមួយឪពុកម្ដាយ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលរបស់ពួកគេអំពីហានិភ័យ ដែលអាចកើតឡើងចំពោះពួកគេនៅក្នុងពេលធ្វើដំណើរទៅចូលរួមនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ ឬសកម្មភាពនានា។

តំណាងមនុស្សពេញវ័យ អញ្ជើញពួកគេ ឬឪពុក ឬម្ដាយ ឬអ្នកមើលថែទាំកុមារអាចជួយកុមារក្នុងការកំណត់នូវហានិភ័យនេះ ប្រសិនបើពួកគេត្រូវការជំនួយ។

ទម្រង់នេះត្រូវភ្ជាប់ជាមួយទម្រង់នៃការព្រមព្រៀងសម្រាប់កុមារ ដែលពួកគេអាចផ្ញើរួមគ្នាទៅអ្នករៀបចំកម្មវិធី។

ហានិភ័យ ចូរកំណត់ថាតើមានហានិភ័យអ្វីខ្លះដែលអ្នករំពឹងថាអាចនឹងកើតមានឡើង និងអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់អ្នកនៅពេលដែលអ្នកចូលរួមនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍នោះ	**វិធីកាត់បន្ថយហានិភ័យ** យោងតាមគំនិតនិងបទពិសោធន៍របស់អ្នកតើអ្នកនឹងកាត់បន្ថយហានិភ័យដែលអាចកើតមានឡើងយ៉ាងដូចម្ដេច?	**អ្នកណាខ្លះអាចជួយបាន** នៅពេលដែលអ្នកកំពុងធ្វើដំណើរដោយមានហេតុការណ៍អ្វីមួយកើតឡើង ឬកំពុងចូលរួមនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍មួយស្រាប់តែមានអ្វីមួយកើតឡើងនៅពេលដែលអ្នកប្រឈមនឹងហានិភ័យ និងចង់កាត់បន្ថយវា តើអ្នកណាខ្លះដែលអ្នកនឹងសុំជំនួយ?

ហត្ថលេខារបស់កុមារ ឈ្មោះរបស់កុមារ (សរសេរ) កាលបរិច្ឆេទ

ឧបសម្ព័ន្ធទី ៣៖ ទម្រង់នៃការព្រមព្រៀងរបស់ឪពុកម្តាយ

ខ្ញុំបាទឬនាងខ្ញុំឈ្មោះ............... (ឈ្មោះរបស់ឪពុក ឬម្តាយ) ត្រូវជាឪពុក ឬម្តាយរបស់កុមារឈ្មោះ .... (ឈ្មោះរបស់កុមារ) រស់នៅ............... .... (អាស័យដ្ឋានរបស់ឪពុកម្តាយ...) បានយល់ព្រម និងអនុញ្ញាតិឲ្យកូនរបស់ខ្ញុំចូលរួមនៅក្នុងសិក្ខាសាលា ឬព្រឹត្តិការណ៍ឬសកម្មភាព............ .... ដែលរៀបចំដោយ................. (ឈ្មោះរបស់ទីភ្នាក់ងារដែលរៀបចំកម្មវិធី.....) នៅឯ................. (ទីកន្លែង) ....ពីថ្ងៃទី................. (កាលបរិច្ឆេទនៃសិក្ខាសាលា/ព្រឹត្តិការណ៍...) កាលបរិច្ឆេទចាកចេញថ្ងៃទី ....និងកាលបរិច្ឆេទត្រឡប់មកវិញ ថ្ងៃទី .... គោលបំណងនៃការចូលរួមរបស់កូនរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍/សកម្មភាពនោះគឺដើម្បី.................... បន្ទាប់ពីបានស្តាប់ការពន្យល់ពី .... (បុគ្គលិករៀបចំកម្មវិធី/ជនបង្គោល...) ខ្ញុំបានព្រមព្រៀង អនុញ្ញាតិឲ្យកូនរបស់ខ្ញុំធ្វើដំណើរជាមួយ និងស្ថិតនៅក្រោមការថែទាំ និងគាំទ្រពី .... (ឈ្មោះ អ្នកថែទាំកុមារ ឬបុគ្គលិកនៃទីភ្នាក់ងារដែលរៀបចំកម្មវិធី ឧ.អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល/បុគ្គលិកឃុំ) ....រាល់ការចំណាយទាំងអស់លើការធ្វើដំណើរការស្នាក់នៅ និងចំណីអាហារ និងអ្វីផ្សេងៗទៀតត្រូវបានរ៉ាប់រងដោយ..(ឈ្មោះរបស់ទីភ្នាក់ងារ) ខ្ញុំបានដឹងអំពីហានិភ័យដែលអាចកើតឡើងនៅក្នុងការធ្វើដំណើរ និងនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍/សកម្មភាពនោះ។

ក្នុងករណីបន្ទាន់ខ្ញុំអាចធ្វើការទំនាក់ទំនងជាមួយអង្គការតាមលេខ...................... ហើយបើមានបញ្ហាអ្វីអាចទាក់ទងមកខ្ញុំតាមលេខ.......................................

___________________	___________________	___________________
ហត្ថលេខា ឬស្នាមដៃរបស់ឪពុក/ម្តាយ	ឈ្មោះឪពុក/ម្តាយ (សរសេរ)	កាលបរិច្ឆេទ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៤៖ ទម្រង់នៃការព្រមព្រៀងរបស់អ្នកមើលថែទាំកុមារ

ខ្ញុំបាទឬនាងខ្ញុំឈ្មោះ(ឈ្មោះអ្នកមើលថែទាំកុមារ).....................ភេទ......... អាយុ...... រស់នៅក្នុង (អាសយដ្ឋានរបស់អ្នកមើលថែ).............................. បានយល់ព្រមមើលថែទាំកុមារ(ឈ្មោះរបស់កុមារ).................នៅក្នុង (ឈ្មោះព្រឹត្តិការណ៍/សកម្មភាព)...................ដែលរៀបចំដោយ (ឈ្មោះរបស់ទីភ្នាក់ងាររៀបចំកម្មវិធី)នៅឯ(ទីកន្លែង)...................ចាប់ពីថ្ងៃទី(កាលបរិច្ឆេទនៃព្រឹត្តិការណ៍ /សកម្មភាព).................កាលបរិច្ឆេទធ្វើដំណើរថ្ងៃទី................ ....និងកាលបរិច្ឆេទត្រឡប់មកវិញ ថ្ងៃទី.......................រាល់ការចំណាយទាំងអស់ក្នុងការធ្វើដំណើរ ការស្នាក់នៅ និងចំណីអាហារ និង ផ្សេងៗទៀតត្រូវបានរ៉ាប់រងដោយ(ឈ្មោះរបស់ទីភ្នាក់ងារ)...................។ ខ្ញុំបានដឹងអំពីហានិភ័យ ដែលអាចកើតឡើងនៅក្នុងពេលធ្វើដំណើរ និងនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍/សកម្មភាពនេះ។

នៅក្នុងកិច្ចការនេះ ខ្ញុំមានភារកិច្ចត្រូវអនុវត្តតាមវិធានដូចខាងក្រោម៖
ខ្ញុំមិនត្រូវ៖

- វាយ ឬបំពានលើរាងកាយរបស់កុមារដែលខ្ញុំត្រូវមើលថែទាំនោះឡើយ
- មានទំនាក់ទំនងជាមួយកុមារដែលខ្ញុំត្រូវមើលថែទាំទាំងទំនាក់ទំនងរាងកាយ និងផ្លូវភេទ
- ធ្វើសកម្មភាពណាមួយចំពោះកុមារដែលខ្ញុំត្រូវមើលថែទាំដែលត្រូវបានគេមើលឃើញថាមានគោលបំណងជាការកេងប្រវ័ញ្ចឬរំលោភបំពានលើកុមារនោះឡើយ
- ធ្វើសកម្មភាពណាមួយដែលរំលោភបំពានឬបង្កឱ្យកុមារដែលខ្ញុំត្រូវមើលថែទាំ ធ្លាក់ខ្លួនទៅក្នុងសកម្មភាពរំលោភបំពានឡើយ

- ប្រើប្រាស់ភាសា លើកសំណើ ឬផ្តល់យោបល់ដែលមិនសមស្រប ដែលធ្វើឱ្យអាក់អន់ចិត្ត ឬមានលក្ខណៈរំលោភបំពានឡើយ
- ធ្វើកាយវិការដែលមិនសមស្រប ឬដែលជំរុញអារម្មណ៍ផ្លូវភេទឡើយ
- ដេកក្នុងបន្ទប់ ឬគ្រែតែមួយជាមួយកុមារដែលខ្ញុំត្រូវមើលថែទាំឡើយ
- ធ្វើអ្វីមួយដែលមានបំណងធ្វើឱ្យអៀនខ្មាស់បន្តុះបង្អាប់និយាយមើលងាយ ឬបន្ទាបបន្ថោក ចំពោះកុមារដែលខ្ញុំត្រូវមើលថែទាំឬប្រព្រឹត្តទម្រង់ណាមួយដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ផ្លូវចិត្តរបស់កុមារឡើយ
- ធ្វេសប្រហែស ឬអនុញ្ញាតឱ្យកុមារទៅក្រៅ ឬធ្វើសកម្មភាពអ្វីមួយដោយមិនបានឃ្លាំមើលឡើយ។

ខ្ញុំបានអានវិធានស្តីពីការប្រកាន់ឥរិយាបថចំពោះកុមារនេះហើយ ខ្ញុំបានយល់អំពីខ្លឹមសាររបស់វិធាននេះ និងបានយល់ស្របតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងនៅក្នុងវិធាននេះផងដែរ។

______________________	______________________	______________________
ហត្ថលេខាអ្នកមើលថែទាំកុមារ	ឈ្មោះអ្នកមើលថែទាំកុមារ	កាលបរិច្ឆេទ

បានទទួលដឹងឮពីមេឃុំ ឬចៅសង្កាត់ ឬប្រធានភូមិ ឬប្រធានស្ថាប័ន

______________________	______________________	______________________
ហត្ថលេខា	ឈ្មោះ និងតួនាទី	កាលបរិច្ឆេទ

ឧបសម្ព័ន្ធទី ៥៖ មាត្រាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការចូលរួមរបស់កុមារ

អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ

មាត្រា ១២៖

១. រដ្ឋភាគីត្រូវធានាដល់កុមារដែលមានសមត្ថភាពបង្កើតទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួន នូវសិទ្ធិបញ្ចេញទស្សនៈ ទាំងនោះដោយសេរីលើគ្រប់បញ្ហាពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារ។ ទស្សនៈទាំងនេះរបស់កុមារត្រូវបានយកទៅពិចារណាថ្លឹងថ្លែងដោយគិតទៅតាមវ័យ និងភាពចាស់ទុំរបស់កុមារ។

២. ក្នុងគោលបំណងនេះ កុមារត្រូវបានផ្តល់ឱកាសពិសេសក្នុងការចូលរួមស្តាប់រាល់សវនការនិងរាល់ដំណើរការរដ្ឋបាលទាក់ទងនឹងកុមារដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈតំណាង ឬអង្គភាពដែលមាន លក្ខណសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ដោយអនុលោមទៅតាមនីតិវិធី និងច្បាប់ជាតិជាធរមាន។

មាត្រា ១៣៖ កុមារមានសិទ្ធិសម្តែងមតិដោយសេរី។ សិទ្ធិនេះរាប់បញ្ចូលទាំងសេរីភាពស្រាវជ្រាវទទួលនិងផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាននិងគំនិតគ្រប់ប្រភេទដោយគ្មានគិតពីព្រំដែន ទោះជាតាមទម្រង់ ផ្ទាល់មាត់ សរសេរ ឬបោះពុម្ព ទម្រង់សិល្បៈ ឬតាមគ្រប់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានផ្សេងទៀត តាមការជ្រើសរើសរបស់ ពួកុមារ។

មាត្រាដទៃទៀតមាន៖

មាត្រា ១៤៖ សេរីភាពគិតគូរ សេរីភាពខាងសតិសម្បជញ្ញៈ និងសេរីភាពខាងសាសនា

មាត្រា ១៥៖ សេរីភាពខាងសមាគម

មាត្រា ១៧៖ សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ

មាត្រា ៣០៖ សិទ្ធិប្រតិបត្តិសកម្មភាពវប្បធម៌

មាត្រា ៣១៖ សិទ្ធិចូលរួមនៅក្នុងជីវភាពវប្បធម៌

រដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ប្រទេសកម្ពុជា

មាត្រា ៤១៖ សេរីភាពបញ្ចេញមតិ សេរីភាពខាងសារព័ត៌មាន បោះពុម្ពផ្សាយ និងប្រមូលផ្តុំ

មាត្រា ៤៣៖ សេរីភាពខាងជំនឿ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៦៖ វិធីសាស្ត្រ

គោលការណ៍ណែនាំនេះ ត្រូវបានរៀបរៀងតាមការចង្អុលបង្ហាញពីក្រុមការងារបច្ចេកទេស នៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ។ ព័ត៌មាននេះត្រូវបានប្រមូលពីប្រភព ៣ ផ្សេងគ្នាគឺ៖ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវតាមឯកសារដែលមានស្រាប់ការធ្វើសម្ភាស និងការពិភាក្សាជាក្រុម និងការសង្កេត។

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវលើឯកសារដែលមានស្រាប់ គឺជាការសិក្សាឡើងវិញដ៏ស៊ីជម្រៅនូវ គោលការណ៍ណែនាំជាតិ និងអន្តរជាតិ និងឯកសារនានាស្តីពីទ្រឹស្តី និងការអនុវត្តនៃការចូលរួមរបស់កុមារនៅក្នុងប្រទេស ក៏ដូចជានៅក្នុងតំបន់ និងនៅក្នុងបណ្តាប្រទេសផ្សេងៗ ដើម្បីទទួលបាននូវធាតុចូលគំនិត និងការអនុវត្តរួមដើម្បីរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំនេះឱ្យស្របគ្នានឹងបរិបទរបស់ប្រទេសកម្ពុជា។

ការសម្ភាស និងការពិភាក្សាជាក្រុមជាមួយអ្នកផ្តល់នូវព័ត៌មានសំខាន់ៗពីក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងមហាផ្ទៃ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល នាយកសាលា ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ កុមារ និងយុវជន ដើម្បីប្រមូលនូវបទពិសោធន៍មេរៀនដែលបានរៀនពីការអនុវត្តល្អៗ ការប្រឈម និងអនុសាសន៍នានា។

ចំពោះការអង្កេតមានការបញ្ចូលនូវបទពិសោធន៍និងជំនាញផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទីប្រឹក្សាអំពីការចូលរួមរបស់កុមារនៅក្នុងគោលការណ៍ណែនាំនេះ។

ជាចុងក្រោយ សេចក្តីព្រាងនៃគោលការណ៍ណែនាំនេះត្រូវបានពិគ្រោះ និងពិនិត្យឡើងវិញដោយអ្នកជំនាញ និងអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈខាងសិទ្ធិកុមារ យុវជន និងកុមារ អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងទីភ្នាក់ងាររបស់រដ្ឋាភិបាល។

ឯកសារយោង

១- គោលនយោបាយជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍយុវជន ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០១១

២- ច្បាប់អង្គការ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ឆ្នាំ២០០៨

៣- ប្រកាសលេខ ៤២៧៥ បរក ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈកម្មាធិការពិគ្រោះយោបល់កិច្ចការស្ត្រី និងកុមារ នៅក្រុមប្រឹក្សា រាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក និងខណ្ឌ ឆ្នាំ២០០៩

៤- គោលការណ៍ណែនាំលេខ ១២១២ ស្តីពីការបង្កើតក្លឹបកុមារ និងយុវជន នៅសាលារៀន អនុវិទ្យាល័យ និងវិទ្យាល័យ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០០៣

៥- គោលការណ៍ណែនាំលេខ ៤០៦ ស្តីពីការលើកកម្ពស់កុមារល្អបីប្រការៈ កូនល្អ សិស្សល្អ ពលរដ្ឋល្អក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០០៣

៦- បទដ្ឋានអនុវត្តនៅក្នុងការចូលរួមរបស់កុមារ អង្គការ Save the Children

៧- ការដាក់កុមារនៅមណ្ឌល។ គោលការណ៍ណែនាំជាក់ស្តែងចំពោះការចូលរួមរបស់កុមារអង្គការសម្ព័ន្ធសង្គ្រោះកុមារអន្តរជាតិ ឆ្នាំ២០១០

៨- សៀវភៅណែនាំអនុវត្តអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ អង្គការយូនីសេហ្វ ឆ្នាំ២០០២

៩- គោលការណ៍ណែនាំ អំពីការចូលរួមរបស់កុមារនៅថ្នាក់ជាតិសម្រាប់ប្រទេសអ៊ូហ្កង់ដា ឆ្នាំ២០០៨

១០- លក្ខខណ្ឌ ៩យ៉ាងនៃការចូលរួមរបស់កុមារ យោបល់ទូទៅអំពីមាត្រា ១២ ដោយគណៈកម្មាធិការសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ

១១- ការចូលរួមរបស់កុមារនៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចៈ ហេតុអ្វីត្រូវឱ្យកុមារ

ចូលរួមនៅពេលណាកុមារត្រូវចូលរួម និងត្រូវចូលរួមយ៉ាងដូចម្ដេច? ក្រុមការងារអន្តរទីភ្នាក់ងារស្ដីពីការចូលរួមរបស់កុមារ (IAWGCP) ឆ្នាំ២០០៧

១២- សៀវភៅណែនាំប្រតិបត្តិស្ដីពីការចូលរួមរបស់កុមារនៅក្នុងការពិគ្រោះយោបល់ក្រុមការងារអន្តរទីភ្នាក់ងារស្ដីពីការចូលរួមរបស់កុមារ (IAW GCP) ឆ្នាំ២០០៧

១៣- ការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះកុមារជាដំបូងសិន គោលការណ៍ណែនាំស្ដីពីការចូលរួមរបស់កុមារ សម្រាប់គម្រោងទប់ស្កាត់ការជួញដូរកុមារនៅក្នុងប្រទេសចិន ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៦

១៤- គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់លើកកម្ពស់ការចូលរួមរបស់កុមារ អង្គការសុខភាពគ្រួសារអន្តរជាតិ

១៥- ត្រពាំងស្នងឬស្សី សៀវភៅណែនាំអំពីការបណ្ដុះបណ្ដាលស្ដីពីការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ដោយមានការគិតគូរបំផុតចំពោះកុមារ/សកម្មភាពសហគមន៍ដែលដឹកនាំដោយកុមារ សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួលដែលធ្វើការជាមួយកុមារ និងក្រុមយុវជន ការិយាល័យតំបន់របស់អង្គការភ្លែនអាស៊ី ឆ្នាំ២០១០

១៦- មនុស្សធំមុន! របាយការណ៍នៃការបណ្ដុះបណ្ដាលអំពីការបណ្ដុះបណ្ដាលលើការរៀបចំការចូលរួមរបស់កុមារ អង្គការសង្គ្រោះកុមារ ស៊ុយអែត និងHenk van Beers ឆ្នាំ២០០៦

១៧- ការធានាឱ្យមានការចូលរួមប្រកបដោយអត្ថន័យរបស់កុមារ និងយុវជននៅក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទលើកុមារ៖ បទពិសោធន៍នៃអង្គការអ៊ីកផាត អង្គការអ៊ីកផាតអន្តរជាតិ ឆ្នាំ២០០៧

១៨- ការពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃក្របខ័ណ្ឌនៃការចូលរួមរបស់កុមារដោយ Genrison Lansdown ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១១។